Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 2. Stanisławów, dnia 1. lutego 1924. Rok 4.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 600.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 150 000 Mk., za całą szpaltę 9,000.000 Mk., za stronę 18,000.000 Mk. Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

OD REDAKCJI. Z dniem 1. lutego 1924 podnosi się prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewowództwa Stanisławowskiego na 600.000 Marek za jeden egzemplarz.

Treść Działu Urzędowego.

I. 1. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z 22. grudnia 1923. r. w przedmiocie zniesienia Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędach Wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu.

II. 2. Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego w sprawie, oznaczania wozów tabliczkami i umieszczanie dzwonków na sankach.

III. *Wydział Prezydjalny:* 3. Gzasopismo „Tagesbete" odebranie debitu pocztowego. — 4. Zguba pieczęci „Wójt gminy Sobibór".

Wydział Administracyjny: 5. Przestrzeganie przepisów porządkowych na drogach publicznych. — 6. Przeznaczenie grzywien za przekroczenia ustawy drogowej. — 7. Wykopaliska i znaleziska — ochrona przed zniszczeniem i poszukiwaniami przez osoby niepowołane — 8. Podwyższenie grzywien administracyjnych — 9. Poświadczenia metrykalne dla celówwojskowych — 10. Opłaty stemplowe od podań w sprawie służby wojskowej. — 11. W sprawie spłat pożyczek udzielonych z funduszów państw. na zaradzenie klęskom elementarnym.

Wydział Samorządowy: 12. W sprawie bezprawnego poboru danin przez powiatowe związki komunalne. — 13. W sprawie sposobu wprowadzenia danin komunalnych w roku 1924. — 14. W sprawie układania budżetów związków komunalnych.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji: 15. W sprawie ustalenia cen drzewa opałowego na styczeń 1924. — 16. W sprawie ustalenia cen drzewa po myśli § 7 ustawy z 6. lipca 1923 Dz. Urz. Rz. P. Nr. 87 o poborze daniny lasowej. — 17. W przedmiocie poboru daniny lasowej na cele odbudowy kraju. — 18. W sprawie wpływów z funduszów Pomocy Rolnej. —19. W sprawie zarybiania terenów wód Małopolskich pstrągiem.

IV. Ruch służbowy.

V. Konkursa, komunikaty i obwieszczenia.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

I.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. grudnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędach Wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu.

Na zasadzie art. 3 i 4 ustawy z dnia 3. grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych II. instancji (Województw) na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. U. R. P. Nr. 117 poz. 768) zarządza się co następuje:

§ 1.

Znosi się Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych przy Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie i Tarnopolu i porucza się załatwianie spraw tych Dyrekcji Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie.

§ 2.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie jako obejmująca obszar trzech Województw, podlega pod względem osobowym Wojewodzie Lwowskiemu, zaś pod względem służbowym interesowanym Wojewodom.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1924 roku.

Z dniem tym uchyla się sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem postanowienia rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25. czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych dla Województw Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. (Dz. Ust. Nr. 64 poz. 406).

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
RYBCZYŃSKI.

Minister Spraw Wewnętrznych:
SOŁTAN.

II.
Okólniki Województwa do Starostw.

L. 389/II. 2.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego w sprawie oznaczania wozów tabliczkami i umieszczania dzwonków na saniach.

Na podstawie art. 5 ustawy z 7. października 1921, Dz. U. Rz. P. Nr. 39, poz. 656 wydaje się następujące zarządzenia:

Art. 1. Wszystkie wozy względnie sanie zdążające z produktami rolnymi i leśnymi na sprzedaż do miast i miasteczek w obrębie Województwa mają być zaopatrzone w tabliczki, na których ma być umieszczone imię i nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela wozu.

Właściciele dóbr, fabrykanci i przedsiębiorcy zamiast swego nazwiska mogą mieć na tabliczce nazwę majątku, względnie fabryki lub firmy.

Tablica ma być przymocowana po lewej stronie wozu (względnie sań) w miejscu łatwo dostrzegalnym.

Art. 2. Zimową porą sanki na drogach publicznych mają być zaopatrzone w dzwonki.

Przepis ten nie dotyczy sań gospodarskich w obrębie gminy, do której należą.

Art. 3. Winni przekroczeń tego rozporządzenia karani będą po myśli art. 21 ustawy z 7. października 1921, Dz. U. Rz. P. Nr. 89, poz. 656 z uwzględnieniem podwyżek grzywien, które zarządziły względnie zarządzą późniejsze rozporządzenia.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Stanisławów, dnia 16. stycznia 1924.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.
WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

3.

L. 12449/I. b. Stanisławów, dnia 21. grudnia 1923.

Czasopismo „Tagesbote“ — odebraule debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 5. grudnia 1923, L. B. C 8898/23 odebrało na podstawie § 26 ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 6, czasopismu „Tagesbotte“, wychodzącemu w Bernie morawskiem debit pocztowy, ponieważ pismo to zamieszcza artykuły zawierające cechy przestępstw przewidzianych w §§ 300 i 308 ustawy karnej.

O tem Panów Starostów zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego pisma.

Za Wojewodę: GUCKLER-WISŁOCKI.

4.

L. 635/I. a/24. Stanisławów, dnia 19. stycznia 1924.

Zguba pieczęci „Wójt gminy Sobibór“.

Do wszystkich Panów Starostów.

W urzędzie gminnym Sobibór, pow. Włodawskiego Wojew. Lubelskiego zaginęła urzędowa pieczęć kauczukowa z napisem „Wójt gminy Sobibór“.

Podając powyższe do wiadomości polecam, oryginalność dokumentów opatrzonych tą pieczęcią jaknajtroskliwiej badać, — a w razie jakiejkolwiek wątpliwości odnośny dokument zakwestjonować i przedłożyć Prezydjum tut. Województwa z powołaniem się na niniejszy reskrypt.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

5.

L. 11269/II. ex 1923. Stanisławów, 24. grudnia 1924.

Przestrzeganie przepisów porządkowych na drogach publicznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 30. listopada 1923, Nr. B. P. 4267, przypomniało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że w myśl postanowień art. 19 ustawy z dnia 10. października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. Nr. 89, poz. 656) do czuwania i przestrzegania przepisów porządkowych powołane są służba drogowa, policja państwowa i urzędy gminne.

Z powyższego wynika, że organa te w każdym wypadku zauważenia przekroczenia przepisów ustawowych, względnie rozporządzeń na podstawie ustawy wydanych, winny niezwłocznie wkraczać i przedsiębrać kroki w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności i zapobieżenia powtórzenia się wykroczeń. W szczególności policja państwowa jako organ przedewszystkiem powołany do przestrzegania porządku i bezpieczeństwa publicznego winna podczas pełnienia służby zawsze zwracać uwagę, aby przepisy porządkowe na drogach publicznych nie były przekraczane. Ten sam obowiązek ciąży na służbie drogowej (państwowej lub samorządowej) i organa te w razie potrzeby winny sobie wzajemnie udzielać pomocy w celu możliwie skutecznego wypełniania włożonych na nie zadań. Dlatego też funkcjonarjusze policji państwowej w wypadkach, gdy funkcjonarjusze służby drogowej zwracają się do nich z prośbą o udzielenie im pomocy przy pociągnięciu do odpowiedzialności osób naruszających przepisy porządkowe, dokonywujące szkód na drogach i t. p., winni im tej pomocy w miarę możności udzielać i ze swej strony spowodować wszystko, co należy w celu należytego pokierowania sprawy.

Funkcjonarjusze policji obowiązani są również we wszystkich wypadkach, gdy stwierdzą uszkodzenie drogi publicznej lub innego rodzaju naruszenie przepisów porządkowych, robić niezwłocznie odpowiednie doniesienie w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności i ze swej strony porozumiewać się z organami służby drogowej w celu przeprowadzenia dochodzenia.

Należy zatem posterunkom Policji Państwowej wydać stosowne pouczenia w myśl wyżej wymienionych wskazówek.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

6.

L. 11241/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 27. grudnia 1923.

Przeznaczenie grzywien za przekroczenia ustawy drogowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według art. 21. ustawy z 7. października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656, grzywny nałożone za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych, względnie obowiązującej jeszcze pod tym względem ustawy z 5. października 1907 Dz. ust. kraj. Nr. 130, oraz koszta przywrócenia uszkodzonej drogi do pierwotnego stanu mają wpływać do właściwego Zarządu drogowego.

Celem ujednostajnienia postępowania przy przekazywaniu wspomnianych grzywien i kosztów, Województwo wydaje następujące zarządzenia:

Grzywny za przekroczenia przepisów porządkowych i koszta przywrócenia drogi do pierwotnego stanu, mają być przesyłane odnośnie do dróg:

a) państwowych i wojewódzkich właściwym Państwowym Zarządom drogowym, które wniosły doniesienie o przekroczeniu ustawy. Złożenie odnośnych kwot na dochód Ministerstwa Robót Publicznych do Kasy Skarbowej, uskuteczniają co miesiąca same Zarządy w myśl przepisów obowiązującej instrukcji kasowej.
O ileby doniesienie co do przekroczenia drogowego dokonanego na drodze wojewódzkiej wniósł w poszczególnym wypadku Wydział powiatowy, dlatego, że odnośna droga nie została jeszcze przyjętą przez Państwowy Zarząd drogowy lecz pozostaje pod zarządem Wydziału powiatowego, należy grzywnę i odszkodowanie przesłać Wydziałowi powiatowemu;

b) grzywny i odszkodowania nałożone na winnych z powodu przekroczeń na popełnionych drogach powiatowych, należy przesłać odnośnemu Wydziałowi powiatowemu;

c) grzywny i odszkodowania nałożone na winnych z powodu przekroczeń popełnionych na drogach gminnych, należy przesłać także odnośnemu Wydziałowi powiatowemu ale na rachunek poszkodowanego funduszu gminnego, co w dotyczącem piśmie wyraźnie zaznaczyć należy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

7.

L. 11042/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 29. grudnia 1923.

Wykopaliska i znaleziska — ochrona przed niszczeniem i poszukiwaniami przez osoby niepowołane.

Do wszystkich Starostw.

Zdarzają się wypadki, że odkryte przypadkowo znaleziska i wykopaliska bywają niszczone, a wydobyte z nich przedmioty, świadczące o kulturze epok ubiegłych, przeważnie bardzo cenne dla nauki, rozbierane przez osoby niepowołane a nawet sprzedawane.

Powołując się na art. 23—27 oraz art. 34 i 35 dekretu o opiece nad zabytkami, ogłoszonego 8. listopada 1918 r., w Dz. Pr. P. P. Nr. 16, poz. 36, należy wydać odpowiednie pouczenie i zarządzenie Zwierzchnościom gminnym, oraz Posterunkom Policji Państwowej w powiecie, ażeby w razie natrafienia na podobne wykopaliska, względnie znaleziska, zabroniły czynić komukolwiek dalsze poszukiwania i donosiły o tem natychmiast tak Starostwu, jak i bezpośrednio Konserwatorowi zabytków przy lwowskim Urzędzie wojewódzkim, powołując się na niniejszy okólnik.

Należy odnieść się także do Urzędów parafjalnych z prośbą o współdziałanie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

8.

L. 11270/II ex 1923.

Stanisławów, dnia 8. stycznia 1924.

Podwyższenie grzywien administracyjnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad tutejszego reskryptu z dnia 7. listopada 1923 L. 9851/II, podaję Panom Starostom na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29. listopada 1923, Nr. AB. 4124 do wiadomości i zastosowania się co następuje:

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22. października 1923 Dz. U. R. P. Nr. 109 dotyczy także przepisów zawierających sankcje karne administracyjne, wydanych przez państwa zaborcze, jak niemniej przepisów wydanych przez władze polskie, o ile ogłoszone zostały przed 1. lipca 1923 r.

Rozporządzeniem tem objęte zostały:

a) wszystkie grzywny (kary pieniężne) zawarte w przepisach karnych, których przekroczenie przekazano orzecznictwu władz administracyjnych,

b) kary pieniężne, dyscyplinarne i porządkowe, ponadto zaś:

c) granice grzywien, do których władza administracyjna może wydać osąd karny, nałożyć odszkodowanie, a straż zaprzysiężona sama oszacować wyrządzoną szkodę.

Wyżej wymienione pod a)—c) grzywny kary pieniężne, odszkodowania i t. p oznaczone w walutach państw zaborczych jak i w markach polskich, podwyższone zostały wymienionem wyżej rozporządzeniem Rady Ministrów w następujący sposób:

I. W przepisach państw zaborczych: jedną koronę austrjacką przerachować należy na 10 tysięcy marek polskich.

II. W przepisach wydanych przez władze polskie a ogłoszonych w okresie przed 1-ym stycznia 1920 r. podwyższone zostały wymienione wyżej przedmioty dziesięć tysięcy razy.

III. W przepisach ogłoszonych po 31-ym grudnia 1919 r. podwyższono je według zasad wyszczególnionych w § 3. tego rozporządzenia a mianowicie:

a) w przepisach ogłoszonych w r. 1920 stokrotnie,

b) w przepisach ogłoszonych w r 1921 pięćdziesiątkrotnie,

c) w przepisach ogłoszonych w r. 1922 dwudziestokrotnie,

d) w przepisach ogłoszonych w pierwszej połowie roku 1923 pięciokrotnie.

Przy przerachowaniach wyżej wymienionych w ustępach I.—III. należy jednak mieć na uwadze przepis § 7. rozp. Rady Ministrów, który postanawia, że „jeśli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczegółowym, należy za podstawę zastosowania podwyżki przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia".

Miarodajnym do zastosowania podwyżki odnośnie do przepisów rozciągniętych na którekolwiek z województw jest czas ich ogłoszenia a nie rozciągnięcia, o ile samo rozporządzenie rozciągające nie zawiera postanowienia, zmieniającego wymiar grzywien.

Odrębnie od powyższych zasad przerachowania postanowienie § 2. rozporządzenia Rady Ministrów podwyższyło dwustokrotnie grzywny oznaczone w ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2. lipca 1920 w brzmieniu ustawy z dnia 5. sierpnia 1922 (Dz. Ust. Nr. 69, poz. 618).

Postanowienie § 8. wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów zrównało grzywny podwyższone ustawą z dnia 6. lipca 1923 (Dz. Ust. Nr. 76, poz. 595) z wszystkiemi innemi grzywnami administracyjnemi podniesionemi w b. zaborze austrjackim przepisem § 4. i § 1. tegoż rozporządzenia.

Postanowienia powyższego rozporządzenia Rady Ministrów weszły w życie z dniem 1. listopada 1923 i mają zastosowanie do przekroczeń popełnionych w czasie między 1. listopada a 31. grudnia 1923 nie stosują się zaś do przekroczeń popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Do przekroczeń popełnionych od dnia 1. stycznia 1924 mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. grudnia 1923, Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1121, wedle których stawki podwyzszone rozp Rady Ministrów z dnia 22. października 1923, Dz. U. R. P. Nr. 109. uległy dalszej 50-krotnej podwyżsce.

Polecam Panom Starostom zarządzić, by odnośni referenci zaznajomili się jak najdokładniej z postanowieniami powołanych wyżej rozp. Rady Ministrów, oraz by grzywny i odszkodowania stosowali w wymiarach podwyższonych powołanymi rozporządzeniami.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

9.

L. 11426/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 8. stycznia 1923.

Poświadczenia metrykalne dla celów wojskowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Dla sprostowania pewnych niedokładności i błędów w listach poborowych, żądają nieraz władze wojskowe za pośrednictwem Starostw przedłożenia ex offo zgodnych co do treści i formy wyciągów z odnośnych ksiąg metrykalnych, co urzędy parafjalne względnie metrykalne obarcza wielką pracą i naraża na znaczne wydatki wobec dzisiejszych kosztów papieru względnie druków.

Uznając słuszność podniesionych z tego powodu zażaleń tych urzędów i zgodnie z zapatrywaniem Dowództwa Okręgu Korpusu Nr. VI. we Lwowie, wyrażonem w piśmie z dnia 12. grudnia 1923 L. 15761/Pob., polecam Panom Starostom, aby we wszystkich wypadkach odniesienia się P. K. U. o dostarczenie wyciągów metrykalnych celem sprostowania konkretnych błędów w księgach ewidencyjnych, żądali od urzędów metrykalnych sprecyzowanych wyjaśnień w formie zwykłej korespondencji urzędowej, zaopatrzonej podpisem prowadzącego metryki i pieczęcią urzędu.

W powyższy sposób udzielone wyjaśnienia stanowią dostateczną podstawę do dokonania sprostowań; jedynie tylko dla próśb reklamacyjnych o ulgi w dopełnieniu powinności służby wojskowej na podstawie art. 61. i 62. Tymczasowej ustawy wojskowej, winne urzędy metrykalne udzielać potrzebnych dat na formularzach przepisanych dla wyciągów familijnych.

O tem zechcą zawiadomić Panowie Starostowie urzędy parafjalne i metrykalne.

Równocześnie odnoszę się do D. O. K. o wydanie odpowiednich zarządzeń podległym P. K. U.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

10.

L. 71/II.

Stanisławów, dnia 15. stycznia 1924.

Opłaty stemplowe od podań w sprawie służby wojskowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tutejszym okólnikiem z dnia 18. października 1923, L. 8629/II. umieszczonym w Nr. 20 Dziennika Urzędowego z roku 1923, zawiadamiam iż Ministerstwo Spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 22. grudnia 1923 r., Nr. O. B. R. 8637 unieważniło punkt 4-ty drugiej części powołanego okólnika, jako sprawy z postanowieniem § 6 p. b. przepisów z dnia 24. kwietnia 1923 w przedmiocie opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 298).

Wobec czego podania osób cywilnych w sprawie poszukiwania osób wojskowych są wolne od opłaty stemplowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

11.

L. 342/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 18. stycznia 1924.

W sprawie spłat pożyczek udzielonych z funduszów państwowych na zaradzenie klęskom elementarnym.

Wszystkim Panom Starostom

udzielam do wiadomości i zastosowania się, z poleceniem bezzwłocznego zawiadomienia odnośnej Kasy Skarbowej.

Ministerstwo Skarbu, L D. K. 4465/I. Warszawa dnia 30. listopada 1923 r. W załatwieniu pisma z dnia 8. października r. b., L. 1292/O. Z. ex 1923 w sprawie przyjmowania spłat pożyczek udzielonych z funduszów państwowych, przeznaczonych na zaradzenie klęskom elementarnym, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje: Województwo odniosło się w sierpniu, względnie wrześniu 1922 r., do poszczególnych Starostw z poleceniem wezwania odnośnych dłużników do bezzwłocznego złożenia dłużnych kwot w miejscowych Kasach Skarbowych. Dłużnicy jednak zwlekali z uiszczeniem dłużnych kwot, czem narażali Skarb Państwa na straty wskutek spadku kursu marki. Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że z przyjmowaniem spłaty wspomnianych pożyczek i ponagleniem opornych do tejże spłaty wstrzymać się należy ze względu na projektowaną ustawę o przerachowaniu i spłacie wierzytelności przedwojennych, która to ustawa ma regulować spłatę rzeczonych wierzytelności według częściowej relacji złotej. Co do kwot, ściągniętych już od dłużników przez odnośne Starostwa, a nie przelanych na Skarb Państwa, jak również kwot przesłanych do Kas Skarbowych, a nie przyjętych przez Kasy w myśl reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 28-go czerwca r. b. L. D. K. 1681/I., należy takowe kwoty zwrócić dłużnikom z nadmienieniem, że odmowa przyjęcia nastąpiła wskutek ociągania się dłużników ze spłatą, jak również wywołana została faktem, że uiszczane przez zobowiązanych spłaty, wskutek spadku waluty, nie stoją w żadnym stosunku do wewnętrznej wartości otrzymanych przez nich swego czasu sum pożyczkowych. O ile dłużnik zechce spłacić swój dług według przerachowania wyższego aniżeli 70 Mk. za 100 koron, winien on złożyć odnośne podanie do Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu, który to Departament w porozumieniu z Prokuratorją Generalną ustali wysokość przerachowania, według którego spłata będzie mogła być niezwłocznie uskuteczniona.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

12.

L. 5/III. Stanisławów, dnia 4. stycznia 1924.

W sprawie bezprawnego poboru danin przez powiatowe Związki komunalne.

Okólnik Nr. 3.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że cały szereg Wydziałów powiatowych rozsyła wezwania o natychmiastowe wpłacanie zaliczek na poczet danin komunalnych na rok 1924 sięgających często znacznych sum, oraz że niektóre powiaty i gminy przy nakładaniu podatków samoistnych stosują nieprawnie progresje.

Wskutek tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 26. grudnia 1923, Nr. S. Z. 8283 wyjaśniło, że pobieranie przymusowych zaliczek na poczet danin komunalnych nie znajduje uzasadnienia w ustawie z dnia 11. sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 91, poz. 747), zaś pobieranie samoistnych podatków przez pow. Związki komunalne musi się odbywać w granicach przewidzianych i określonych wymienioną ustawą t. j. po zatwierdzeniu odnośnych uchwał przez władze nadzorcze (art, 1). Przekraczanie tych ram jako niezgodne z ustawą oprócz odpowiedniej reakcji ze strony bezpośrednich władz nadzorczych może pociągnąć za sobą cały szereg niepożądanych komplikacyj oraz rekursów, z powodu których pow. Związki komunalne zmuszone będą do zwrotu nieprawnie pobranych podatków i do ponoszenia odpowiedzialności wskutek ewentualnych szkód wyrządzonych niesłusznym poborem.

Ze względu na przytoczone wyżej okoliczności zechce Pan Starosta wydać odpowiednie zarządzenia zakazujące poboru wspomnianych przymusowych zaliczek, stosowania prawnie nieuzadnionej progresji, jakoteż nakładania na podatników innych ciężarów sprzecznych postanowieniami ustaw obowiązujących w przedmiocie finansów i poboru podatków komunalnych.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI.

13.

L. 12/III.

Stanisławów, dnia 4. stycznia 1924.

W sprawie sposobu wprowadzenia danin komunalnych w roku 1924.

Okólnik Nr. 4.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31. grudnia 1923 r., Nr. S. M. 7158/23, polecam Panu Staroście podać niezwłocznie do wiadomości wszystkim Związkom komunalnym w okręgu administracyjnym Starostwa następujące wyjaśnienia tego Ministerstwa sprawie sposobu wprowadzenia danin komunalnych w r. 1924:

Art. 75, p. 6, zdanie 1-szej ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 94 poz. 747) przewiduje, że Związki komunalne obowiązane są uzgodnić najdalej do końca 1923 r. swe uchwały (statuty, regulaminy i t. p.) w przedmiocie poboru danin komunalnych z przepisami powołanej ustawy. Zgodnie z następnem zdaniem p. 6 tego artykułu, wpierw wspomniane uchwały (statuty, regulaminy i t. p.) tracą swą moc obowiązującą z dniem 31. grudnia 1923 r.

Z brzmienia oraz wzajemnej łączności przytoczonych dwóch zdań wynika przedewszystkiem, że uzgodnienia wymagają tylko uchwały, (statuty, regulaminy i t. p.) sprzeczne z przepisami cytowanej na

wstępie ustawy tudzież że nieuzgodnienia w zakreślonym terminie pociąga za sobą utratę mocy obowiązującej całych lub części takich uchwał, których treść jest niezgodną z postanowieniami obowiązującej ustawy.

W związku z powyższym oznajmia się co następuje:

1. Daniny komunalne, które nie są przewidziane ustawą z dnia 11. sierpnia 1923 (Dz U. R. P. Nr. 94 poz. 747) względnie które nie mogą być wprowadzone na podstawie art. 20 i 21 wspomnianej ustawy, a które Związki komunalne obecnie pobierają nie mogą być żadnym pozorem pobierane w r. 1924. Dalszego poboru tych danin nie mogą usprawiedliwić nawet trudności finansowe Związków komunalnych. Obowiązkiem władzy nadzorczej więc będzie czuwać na tem, aby nie dopuścić do poboru danin komunalnych przeciwnych ustawie.

2. Uchwały Związków komunalnych, na podstawie których mają być pobierane w roku 1924 podatki ustawą z dnia 11. siepnia 1923 dozwolone a dotychczas przez Związek niepobierane wymagają zatwierdzenia przez władzę nadzorczą i bez zatwierdzenia tego oczywiście w życie wprowadzone być nie mogą.

3. Uchwały Związków komunalnych wprowadzające do dotychczasowych statutów o podatkach, dozwolonych ustawą z dnia 11. sierpnia 1923 r. tylko zmiany, których wymaga wspomniana ustawa obowiązują bez potrzeby wyjednywania zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

Uchwały te Związki komunalne powinny niezwłocznie po ich powzięciu przedłożyć władzy nadzorczej do wiadomości wraz z dotychczas obowiązującym statutem, władza ta zaś obowiązana będzie zbadać czy uzgodnienie z ustawą nastąpiło i w razie potrzeby wydać odpowiednie zarządzenia.

4. Uchwały Związków komunalnych w przedmiocie takich zmian dotychczasowych statutów, które jako nie pozostające w sprzeczności z ustawą z dnia 11. sierpnia 1923 r., w myśl powołanego na wstępie postanowienia tej ustawy nie są konieczne (zmiana podatkowych, zmiana struktury statutów i t. p.) wymagają bezwarunkowo zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Do czasu zatwierdzenia przez władzę nadzorczą uchwał, o których mowa w poprzednim ustępie p. 4, Związki komunalne mogą pobierać w roku 1924 podatki na podstawie dotychczasowych statutów po wprowadzeniu do nich jedynie tylko tych zmian, które wynikają z ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

Przy tej sposobności zaznaczam zarazem, że o ile uprawnienia do poboru podatków dozwolonych ustawą z dnia 11. sierpnia 1923 roku i pobieranych przez Związki komunalne na podstawie odpowiednich statutów wygasają z końcem 1923 r. wówczas Związki komunalne dla umożliwienia dalszego poboru tych podatków winny powziąć odpowiednie uchwały o przedłużeniu mocy obowiązującej statutem; uchwały takie obowiązywać będą bez potrzeby wyjednywania zatwierdzenia ich przez władzę nadzorczą z wyjątkiem podatków inwestycyjnych, przewidzianych w art. 5 i 21 ustęp 2 wspomnianej ustawy, które mogą być pobierane bez ponownego zatwierdzenia przez władzę nadzorczą w ciągu miesiąca stycznia 1924 r. wszystkie inne uchwały o których mowa w tym ustępie zainteresowane Związki komunalne obowiązane są wszakże przedłożyć do wiadomości władzy nadzorczej, która obowiązana jest postąpić z nimi w sposób przewidziany w końcowem zdaniu p. 3.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI.

14.

L. 13/III. ex 1924.

Stanisławów, dnia 4. stycznia 1924.

W sprawie układania budżetów Związków komunalnych.

Okólnik Nr. 2.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31. grudnia 1923 r., Nr. S. M 7031/23, polecam Panu Staroście podać do wiadomości wszystkim Związkom komunalnym, znajdującym się w okręgu administracyjnym Starostwa, następujące wskazówki tego Ministerstwa w sprawie układania budżetów Związków komunalnych:

Według ustępu 1, art. 70 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 94, poz. 747), budżet Związków komunalnych winien być zarówno pod względem okresu budżetowego, jak i pod względem jednostki obliczeniowej dostosowany do budżetu Państwa.

Okres budżetowy Państwa odpowiada okresowi roku kalendarzowego (1. stycznia do 31. grudnia).

Co się tyczy jednostki obliczeniowej, to wszystkie kwoty budżetu należy oprzeć na cenach przeciętnych z tego tygodnia miesiąca, w którym układa się preliminarz budżetowy i wyszczególnić zarówno w markach polskich, jak i w złotych, obliczonych wedle skróconego wskaźnika cen hurtownych w stosunku do franka złotego z tego samego okresu czasu przyczem cały budżet powinien być oparty na tym samym wskaźniku. Omawiany wskaźnik w okresie od 10. do 13. grudnia wynosił w zaokrągleniu 720 tysięcy. — Wskaźnik ten (skrócony wskaźnik cen hurtownych) ogłaszany będzie w przyszłości co tydzień w „Nonitorze Polskim“.

Dla preliminarzy budżetowych przez Związki komunalne już ułożonych miarodajne są następujące skócone wskaźniki (cen hnrtownych) w zaokrągleniu:

Październik	1—7	75 000
	8—14	110.000
	15—21	145.000
	22—28	185.000
Listopad	29—4	220.000
	5—11	250.000
	12—18	280.000
	19—25	345.000
Grudzień	26—2	490 000
	3—9	605.000
	10—16	720 000

Przy układaniu budżetu Związki komunalne powinny się kierować następującymi zasadami:

1. Wydatki winny być dostosowane do dochodu przy wykorzystaniu źródeł dochodowych w jaknajszerszej mierze.

2. Pobory pracowników komunalnych o ile są wyższe od poborów pracowników państwowych, należałoby zrównać z poborami tych ostatnich. — Zasada ta dotyczy w pierwszym rzędzie tych Związków komunalnych, które korzystają z pomocy finansowej Skarbu Państwa.

3. Przy preliminowaniu dochodów i wydatków należy zachować podział na wydatki i dochody zwyczajne i nadzwyczajne. Podział ten winien być przeprowadzony w formie odrębnych budżetów. — Przytem należy jako wydatki i dochody skwalifikować te, które są bądź jednorazowe, bądź powtarzają się tylko w kilku okresach zaś jako zwyczajne preliminować te wydatki i dochody, ktore powtarzają się regularnie i są związane z normalnym biegiem administracji komunalnej, a jako takie są względnie stałe i polegają tylko zmianom cyfrowym, zależnie od stosunków ekonomicznych. Zarazem zwraca się uwagę, iż pojęcie kredytów inwestycyjnych nie jest identyczne z pojęciem kredytów nadzwyczajnych.

4. Opłaty administracyjne winny pokrywać całkowite koszta utrzymania tych działów względnie tej gałęzi zarządu komunalnego, za której czynności są pobierane, skutkiem czego też odnośne wydziały prowadzone być mają na zasadach samowystarczalnych.

5. Eksploatacje przedsiębiorstw komunalnych prowadzić należy na zasadach kupieckich, jako samodzielne jednostki gospodarcze.

6. Opłaty za korzystanie z zakładów i urządzeń użyteczności publicznej winny conajmniej pokrywać koszty utrzymania tych urządzeń.

7. Ustanowić należy nieprzekraczalność kredytów w razie wzrostu drożyzny analogicznie do zasady, przyjętej w budżecie państwowym, t j. do kwot markowych po przeliczeniu jednostki obliczeniowej na marki według wskaźnika cen hurtownych w czasie dokonywania wydatku.

8. Przyjąć za zasadę, że otwieranie nowych kredytów budżetem nieprzewidzianych może mieć miejsce tylko w razie odpowiedniego zmniejszenia kredytu w innych działach lub też w razie uzyskania nowych odpowiednich źródeł dochodowych.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

15.

L. 415/VIIa. ex 1924.

Stanisławów, dnia 21. stycznia 1924.

Ustalenie cen drzewa opałowego
na styczeń 1924.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1 i 15 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dniem 13. kwietnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 379 ustanawiam na miesiąc styczeń 1924 następujące ceny za 1 mp. drzewa opałowego na pniu, wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego:

1. Buk, grab, dąb, jawor . . 4,000.000 Mkp.
2. Brzoza i olcha czarna . . 3,500.000 „
3 Osika, świerk, jodła i lipa 3,000.000 „

4. Za kupę gałęzi t. j. 3 m. długości, 1 m. wysokości i 1 m. szerokości ustanawia się 75% powyższych cen stosownie do jakości drzewa, zaś za kupę chrustu 50%.

Ustalone tem obwieszczeniem ceny drzewa opałowego stosować należy przy obliczeniu wartości drzewa wydawanego z lasów państwowych lub prywatnych położonych w odległości najwyżej 5 km. od stacji kolejowej — przy zajęciu drzewa w lasach położonych od 5—10 km. stosować należy te ceny z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam zatem Panu Staroście, by treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw ustanowionym cenom przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drzewa opałowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

16.

L. 378/VIIa. ex 1924.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1924.

W sprawie ustalenia cen po myśli
§ 7 ustawy z dnia 6. lipca 1923
Dz. U. Rz. P. Nr. 87 o poborze
daniny lasowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 24 grudnia 1923 r., Nr. 7363/Od. uchylam orzeczenie moje z dnia 6. grudnia 1923 r., 10404/VIIa. w sprawie ustalenia cen drzewa użytkowego dla wymiaru daniny lasowej i ustanawiam ponownie następujące ceny za 1 m^3 drzewa użytkowego na pniu w lasach prywatnych na terenie tutejszego Województwa:

Grupa	Gatunek drzewa	Klasa I.	Klasa II.	Klasa III.
I.	Dąb, wiąz, jawor, klon, osika	6500000	7000000	7500000
II.	Sosna, osika	3000000	3250000	350 000
III.	Jodła, świerk	2500000	3000000	3300000
IV.	Inne	2500000	2750000	3000000

Drzewno zaliczono do poszczególnych grup od I. do IV po myśli rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 25. września 1923 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 105, poz. 813.

Do pierwszej klasy należą powiaty: Bohorodczany, Peczeniżyn, Kosów, Nadwórna, Skole, Turka. Do drugiej: Dolina, Kałusz, Kołomyja, Rohatyn, Sta-

nisławów, Stryj, Tłumacz i Żydaczów. Do trzeciej: Horodenka i Śniatyn.

Ceny ustanowione powyższą tabelą stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa w lasach prywatnych położonych w odległości 5 km. od stacji kolejowej. Przy obliczaniu wartości drzewa z lasów oddalonych 5—10 km. od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką i przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam Panu Staroście, aby treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw powyżej ustalonym cenom przysługuje po myśli § 4, rozp. Minist. Robót Pnblicznych z dnia 2. stycznia 1922 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 10, poz. 83 prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia, z tem, że odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z ustawy z dnia 6. lipca 1923 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 87, poz. 676.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

17.

L 63 VIIa ex 1924

Stanisławów, dnia 7. stycznia 1924.

W przedmiocie poboru daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Okólnik Nr. 7.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ustawa z 6. lipca 1923, Dz. U R. P. Nr. 87 poz. 676, o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju i wydane do niej rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa Robót Publicznych z 25. września 1923 Dz. R. R P. Nr. 105 poz. 823 wkłada na Panów Starostów obowiązek sprawnego i terminowego załatwienia wszystkich czynności ze sprawą wyznaczenia i pobrania tej daniny związanych.

Wielka doniosłość naprawy Skarbu Państwa wymaga od Panów Starostów szczegółowego zaznajomienia się z postanowieniami powyższej ustawy jak i przepisami wydanego do niej rozporządzenia wykonawczego, a w dalszym ciągu sumiennego i stanowczego postępowania w praktycznym stosowaniu postanowień wymienionej ustawy.

Zwracając z całym naciskiem uwagę Pana starosty że sprawa daniny lasowej w chwili obecnej wybija się doniosłością swoją na pierwszy plan, zaznaczam że zgodnie z przepisami art. 2 i 3 powołanej ustawy i §§ 1, 2, 3, i 4, rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy — właściciele lasów, którymi mogą być tak osoby fizyczne jak prawne, a których obszar przekracza 50ha. — obowiązani są uiścić tytułem daniny lasowej 30% w naturze albo w ekwiwalencie pieniężnym masy drzewa użytkowego bez różnicy rodzaju drewna w lasach wolnych od służebności z 10-letnich etatów rębnych t, j z okresu lat 1923/24 do 1932/33, w lasach zaś obciążonych służebnościami z 5-letnich etatów t. j. z okresu lat 1923 24 do 1927/28.

Tak samo właściciele masy drewna użytkowego znajdującego się na pniu w stanie ściętym lub wyrobionym w lesie, a pochodzącej z nabytych ze wspomnianych etatów rębnych, obowiązani są uiścić 30% posiadanej masy drewna użytkowego lud jego równowartość pieniężną.

W razie pozbycia przez właścicieli lasów wzmiankowanych etatów częściowo lub w całości, danina obciąża właścicieli lasów i nabywców drewna stosownie do posiadanej ilości drewna użytkowego według zasad powyżej podanych.

Po myśli reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 1. grudnia 1923 Nr. 6929 lasami serwitutowymi w pojęciu ustawy są tylko te lasy, na których ciąży służebność drewna użytkowego. Nie są zatem w porozumieniu ustawy lasami serwitutowemi lasy obciążone serwitutem drzewa opałowego ani też lasy obciążone innego rodzaju służebnościami.

Etat rębny przypadający do użytkowania w okresie 10 wzgl. 5 lat winien być okreslony objektywnie, stosownie do stanu i zamożności drzewostanów. Przy ustalaniu etatu oraz przypadającej do użytkowania ilości drewna użytkowego nateży mieć na uwadze miejscowe warunki zbytu. Lasy w których orzeczeniami właściwych urzędów ochrony lasów wyrąb został wstrzymany do czasu sporządzenia względnie zatwierdzenia planów gospodarczych, podlegają daninie według zasad przewidzianych w §§ 2, 3 i 4 rozp. wyk.

Rozporządzenia wykonawcze do ustawy o daninie lasowej nakłada znaczne obowiązki na organa ochrony lasów, w których udział przy wykonywaniu ustawy polegać będzie na określaniu wysokości daniny do uiszczenia przypadającej.

Przebieg czynności, w których Panowie Starostowie zainteresowani będą z racji postanowień powyższej ustawy, będzie następujący:

1. Osoby zobowiązane do uiszczenia daniny, wymienione w § 19 rozp wyk. winny złożyć w Starostwach terminie do 1. grudnia 1923 zeznania na formularzach według załączonego do rozporządzenia wykonawczego wzoru Nr. 1. (§ 18. rozp. wyk.)

Obecnie z uwagi na to, że Drukarnia Państwowa nie mogła na czas dostarczyć wspomnianych wzorów do zeznań dla wymiaru daniny lasowej, a w następstwie tego druki te nie mogły być dość wcześnie interesowanym doręczone, Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 1. grudnia 1923 Nr. 6929 upoważniło wszystkich Panów Starostów do przyjmowania zeznań zamiast do 1. grudnia do końca grudnia 1923, bez następstw karnych, przewidzianych w § 30 rozp. wyk. z 25. września 1923 Dz. U. R P. Nr. 105, o ileby te zeznania rzeczywiście wpłynęły do właściwych Starostw w miesiącu grudniu 1923

Zeznania płatników, które już wpłynęły względnie jeszcze do Starostwa wpłyną, zbierze Pan Starosta poczem zbada, czy są one pod względem formalnym należycie sporządzone. — W przeciwnym razie zwróci je stronie do uzupełnienia z poleceniem ponownego przedłożenia Starostwu bezwarunkowo w terminie 14 dni

2. Na podstawie złożonych zeznań wyznaczą Panowie Starostowie tymczasowo jedną trzecią część daniny łasowej wedle zasad ustalonych w §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego.

Stosownie do § 14. rozp. wyk. ustalenie wysokości i wymiar daniny przeprowadzają Panowie Sta-

rostowie na podstawie opinji przedstawionej im przez fachowy organ Ministerstwa Rolnictwa i D. P. w porozumieniu z fachowymi organami Ministerstwa robót Publicznych, przyczem w braku porozumienia winni Panowie Starostowie sprawę taką przedłożyć do mojej decyzji. Organa fachowe z resortu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. wyznaczą osobnym reskryptem dla każdego Starostwa z pośród podległych mi urzędników ochrony lasów, a w razie braku dostatecznej ich ilości zaangażują odpowiednio uzdolnionych fachowych urzędników kontraktowych. Tak samo osobno wydane będą zarządzenia co do przydzielenia Panom Starostom do pomocy fachowych organów Ministerstwa Robót Publicznych. W tym względzie w pierwszym rzędzie wezwani będą urzędnicy odbudowy, a w braku tychże urzędnicy techniczni Okręgowej Dyrekcji Robót publicznych.

Przypominam, że rzeczą Pana Starosty będzie zwracać w każdym poszczególnym wypadku uwagę na to, czy opinja organu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. zgodna jest ze stanowiskiem fachowych organów Ministerstwa Robót Publicznych, gdyż w braku takiego porozumienia między wymienionymi czynnikami sporne kwestje winny być w myśl § 12. ust. 2. rozp. wyk. przedkładane do mej decyzji.

W razie zgodnego stanowiska wymienionych fachowych organów — przystąpi Pan Starosta do indywidualnego wyznaczenia wysokości daniny, w szczególności zaś do tymczasowego wyznaczenia trzeciej części daniny w trybie określonym w §§ 14 i 15 rozp. wyk. ewentualnie w wypadkach przewidzianych w § 5 i 12 rozp. wyk. w tym samym trybie ekwiwalenty pieniężne.

I tutaj mogą zajść następujące ewentualności:

1. Że płatnik oddał na wezwanie urzędu odbudowy na cele odbudowy drewno budulcowe na podstawie ustawy z dnia 28. lutego 1919 Dz. P. P. Nr. 20 i wówczas należy mu policzyć na poczet daniny lasowej całą masę drewna, oddaną do 1. stycznia 1922 przyczem za każdy metr sześcienny drewna oddanego w stanie tartym przyjąć należy dwa metry sześcienne drewna w stanie okrągłym.

W ten sam sposób zaliczyć należy na poczet daniny lasowej drewno oddane do dni ostatnich, a więc po terminie 1. stycznia 1922, jednak płatnik winien zwrócić na cele odbudowy kraju pobraną za to drewno należność pieniężną, przewartościowaną według stosunku marki polskiej do franka złotego w dniu pobrania należności i w dniu jej zwrotu według kursu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Kurs franka złotego od 1. stycznia 1922 do 30. października 1923 otrzymują Panowie Starostowie w dołączonym do niniejszego okólnika wykazie. Od 1. listopada 1923 kurs franka ogłasza codziennie Monitor Polski.

Jeżeli zatem płatnik nie pobrał należności za drewno oddane Biurom Odbudowy po 1. stycznia 1922 należy uważać to drewno za oddane w terminie do 1. stycznia 1922.

2. C właściciele lasów lub drzewostanów, którzy na mocy ustawy z 28. lutego 1919 byli obowiązani oddać kontyngent z etatów rębnych 1920/21 do 1929/30, jednak kontyngent ten nie został od nich pobrany a nie ściągnięcie z nich daniny lasowej w naturze w myśl ustawy z 6. lipca 1923 i rozporządzenia wykonawczego do niej nie będzie możliwe z jakiegokolwiek powodu powinni za częściowo lub w całości nie oddany kontyngent uiścić na cele odbudowy kraju kwotę odpowiadającą wartości tegoż nie oddanego kontyngentu.

Przeliczenia przypadającej na takich płatników daniny na ekwiwalent w gotówce dokonają Panowie Starostowie na podstawie cen oznaczonych na drewno w markach polskich przez wojewódzką Komisję, które będą podane do wiadomości Panów Starostów osobnym reskryptem uwzględniając rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18. grudnia 1923 (Dz. U. Nr. 132 poz. 1082).

3. Jeżeli płatnicy wogóle nie oddali na cele odbudowy drzewa, a drzewo to posiadają — można w miarę zachodzących potrzeb albo a) pobrać daninę w całości w naturze, albo b) częściowo w naturze i resztę w trybie określonym w § 14 i 15 w ekwiwalencie pieniężnym.

W wypadkach a i b zastosuje Pan Starosta § 14 ust. 1. W razie zaś potrzeby oddania pewnej części daniny w naturze oznaczają Panowie Starostowie na podstawie wniosku fachowego organu Ministerstwa Robót Publicznych § 14. ust. 3, zresztą gdzie i w jakich ilościach będzie pobrana danina w naturze otrzymają Panowie Starostowie wykazy od Okręgowej Dyrekcji Odbudowy przez Powiatowe biuro odbudowy.

4. W razie pozbycia przez właścicieli lasów i drzewostanów wspomnianych w ustawie etatów rębnych a) w całości. — Obliczanie wysokości daniny w odniesieniu do właściciela lasu nastąpi po myśli § 12. w odniesieniu zaś do nabywcy drewna po myśli § 4. ust 1. rozporządzenia wykonawczego b) w razie pozbycia częściowego — danina lasowa obciąży nabywcę drewna w odpowiedniej części n. p. jeżeli właściciel lasu lub drzewostanu drewna użytkowego z etatów rębnych z okresów oznaczonych w § 2 rozporządzenia wykonawczego sprzedał połowę masy drzewnej n. p. 500 m³, to nabywca drzewa odda na cele daniny 30% masy drzewnej t. j. 150 m³ — właściciel zaś lasu resztę t. j. 150 m³.

O dokonanym tymczasowym wymiarze w wysokości $1/_3$ daniny względnie należności przewidzianych w §§ 5 i 12 rozp. wyk. prześle Pan Starosta płatnikowi do końca stycznia 1624 zawiadomienie z recepisem według wzoru Nr. 2.

Jeżeli wyznaczona danina w całości lub częściowo ma być pobrana w naturze obowiązany do jej uiszczenia powinien wydać drewno z eksploatowanych cięć położonych najbliżej miejsc zniszczeń i dostępnych do wywozu.

Na wypadek wzbraniania się wyda Pan Starosta odpowiedoie zarządzenia a decyzja jego podlega bezzwłocznemu wykonaniu.

Dalej obowiązany jest Pan Starosta w myśl § 22. ust. 2. rozp. wyk. dołączyć do wymienionego powyżej zawiadomienia wykaz osób, którym ma być wydane drewno na cele odbudowy ze wskazaniem lasu, ilości i gatunku drewna oraz czasu do którego drewno ma być wydane i zabrane pod rygorem utraty ważności asygnaty.

Przy tej sposobności zwracam uwagę Pana Starosty na to, że przedłużenie terminu asygnacji jest niedopuszczalne i że w razie konieczności winna być wystawiona nowa asygnacja.

Uzupełnienia takieh wykazów będzie Pan Starosta przysyłał płatknikom także w terminach późniejszych.

Wykazy osób uprawnionych do otrzymania drewna na odbudowę przedkładać będą Panom Starostom odnośne biura odbudowy, które obowiązane są także wystawiać asygnację w sposób dotychczas praktykowany.

Asygnacje te podpisywać będą odtąd Panowie Starostowie Obowiązek wydania drewna powstaje dla własciciela lasu lub drzewostanu dopiero z chwilą otrzymania powyższego wykazu.

Zrealizowane asygnacje muszą być Panu Staroście przedłożone w ciągu 30 dni licząc od terminu prekluzyjnego, określonego w asygnacji.

Asygnacje bowiem nie przedłożone w powyższym terminie będę uważane jako niezrealizowane Przypominam, że Panowie Starostowie zobowiązani są sporządzić w dwuch egzemplarzach odpisy zeznań przedłożonych .przez płatników (§ 18 rozp. wyk.) oraz odpisów tymczasowych wymiarów (§ 21. rozp. wyk.) i przedłożyć mi je do końca stycznia 1924, a także i Izbie Skarbowej w tymsamym terminie.

Nadto doniosą mi Panowie Starostowie w terminie do 15. kwietnia 1924 r., o wpływach oddzielnie w gotówce z uiszczonej do 1. marca 1924 r. daniny.

W czasie od 1. stycznia do 1. grudnia 1924 winni Panowie Starostowie określić ostatecznie ogólną wysokość daniny lasowej, przypadającej na każdego płatnika i dane dotyczące tego ostatecznego wymiaru wciągnąć do księgi wymiaru według wzoru Nr. 3 przyczem potrącą Panowie Starostowie tymczasowo wyznaczoną $1/3$ część daniny, resztę zaś rozdzielą na dwie równe części z których jedna musi być wypłacona w styczniu, i lutym 1925 r., druga zaś w styczniu i lutym 1926 r

Przydzielone Panom Starostom organa Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, tudzież Ministerstwa Robót Publicznych winny jak najściślej z Panami Starostami współdziałać w szczególności zaś delegowani do Starostwa urzędnicy ochrony lasów obowiązani będą badać prawidłowość zeznań płatników, ustalać podstawy do wymiaru daniny lasowej, przyczem opierać się mają na swej fachowej znajomości stosunków gospodarczych w lasach obciążonych daniną, posługiwać planami gospodarczymi, a w danym razie zbadaniem odnośnych objektów na miejscu i przedstawiać Panom Starostom po porozumieniu się z organami fachowymi Ministerstwa Robót Publicznych dojrzale do załatwienia wnioski po myśli § 14 rozporządzenia wykonawczego.

Do fachowych organów Ministerstwa Robót Publicznych należy przygotowywanie i przedkładanie Panom Starostom wniosków co do tej części daniny, która ma być pobrana w naturze § 14. ustęp 3 — o ile zaś w gotówce przelicza się jej na ekwiwalent pieniężny na podstawie cen ustalanych corocznie w miesiącu listopadzie przez komisje wojewódzkie, powołane do życia rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z 2. stycznia 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 10, poz. 83.

W reszcie do organów odbudowy należy sporządzanie wykazów osób uprawnionych do otrzymania drzewa na odbudowę, wystawianie asygnat na pobór drewna i sporządzanie wykazów gdzie i w jakich ilościach ma być pobrana danina w naturze.

W końcu zwracam jeszcze uwagę Panów Starostów na Dziennik Ustaw Nr. 132 ex 1923 poz 1082, w którym ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych o zastosowanju stałej jednostki do obliczania daniny lasowej, wskutek czego Pan Minister Robót Publicznych cofnął reskryptem z dnia 31. grudnia 1923 Nr. 7440/od. telegraficzne zarządzenia dotyczące wstrzymania wymiaru daniny lasowej.

Zechce przeto Pan Starosta przystąpić bezzwłocznie do dokonania wymiaru i doręczenia płatnikom nakazów płatniczzch według wzoru 2. przewidzianego w § 21 i 22 rozp. z dnia 25. września 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 105, poz. 823.

W nakazie płatniczym należy dodać po słowach w lutym 1924, słowa: „taką ilość marek polskich, która będzie odpowiadała .... frankom złotym według kursu w dniu wpłacania“.

Obliczenie ekwiwalentu gotówkowego daniny lasowej należy przeprowadzić po myśli rozporządzenia z 18. grudnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 132, poz. 1082 w ten sposób, iż ceny jednostkowe drewna użytkowego oznaczone przez komisję Wojewódzką w markach polskich należy podzielić przez 432.650.

Wreszcie z uwagi na nieprzewidziane przeszkody w wykonaniu postanowienia § 24. rozp. z dnia 25. września 1913 Dz. U. Rz. P. Nr. 105, poz. 823 — przedłużył Pan Minister Robót Publicznych reskryptem z dnia 31. grudnia 1923 Nr. 7441/od termin w tym paragrafie przewidziany o jeden miesiąc.

Ze względu na wielką wagę jaką przywiązuję do szybkiego, dokładnego i sumiennego wykonania ustawy o daninie lasowej wkiadam na Panów Starostów szczególniejszy obowiązek poświęcenia sprawie tej specjalnej uwagi.

Odnośny referat zechcą Panowie Starostowie poruczyć rutynowanemu i bezwzględnie na zaufanie zasługującemu urzędnikowi konceptowemu, a pracę jego stale i jak najściślej kontrolować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Kurs franka złotego w terminie od 1. styoznia 1922 do 30. października 1923 był następujący:

Styczeń 1922 r.:

3.	po	540 Mp.
16.	„	560 „

Luty:

10.	po	580 Mp.
21.	„	619 „

Marzec:

7.	po	647 Mp.

Maj:

2.	po	712 Mp.

Czerwiec:

14.	po	731 Mp.

Lipiec:

11.	po	906 Mp.
13.	„	860 „
17.	„	841 „
18.	„	860 „
19.	„	871 „
21.	„	955 „
22.	po	942 Mp.
24.	„	978 „
25.	„	963 „
26.	„	958 „
28.	„	956 „
29.	„	975 „

Sierpień:

2. po 991 Mp.
3. „ 1008 „
4. „ 1036 „
7. „ 1071 „
10. „ 1090 „
11. „ 1164 „
12. „ 1177 „
14. „ 1110 „
16. „ 1196 „
17. „ 1221 „
18. „ 1254 „
19. „ 1352 „
21. „ 1344 „
22. „ 1319 „
23. „ 1369 „
24. „ 1385 „
25. „ 1500 „
26. „ 1434 „
29. „ 1401 „
30. „ 1409 „
31. „ 1352 „

Wrzesień:

1. po 1409 Mp.
2. „ 1344 „
4. „ 1352 „
5. „ 1344 „
6. „ 1286 „
7. „ 1196 „
9. „ 1188 „
11. „ 1164 „
12. „ 1131 „
13. „ 1115 „
15. „ 1222 „
16. „ 1230 „
18. „ 1261 „
19. „ 1332 „
20. „ 1324 „
21. „ 1328 „
22. „ 1341 „
23. „ 1372 „
25. „ 1418 „
26. „ 1552 „
27. „ 1526 „
28. „ 1499 „
29. „ 1517 „
30 „ 1543 „

Październik:

2. po 1552 Mp.
3. „ 1572 „
4. „ 1588 „
5. „ 1641 „
7. „ 1661 „
9. „ 1748 „
10. „ 1828 „
11. „ 1703 „
14. „ 1819 „
17. „ 1863 „
18. „ 1881 „
19. „ 1859 „
20. „ 1960 „
22. „ 2278 „
23. „ 2218 „
24. po 2190 Mp.
25. „ 2185 „
26. „ 2293 „
27. „ 2419 „
28. „ 2547 „
30. „ 2342 „
31. „ 2353 „

Listopad:

2. po 2475 Mp.
3. „ 2543 „
4. „ 2693 „
6. „ 2697 „
8. „ 2746 „
9. „ 2795 „
10. „ 2768 „
13. „ 2786 „
15. „ 2768 „
17. „ 2786 „
18 „ 2750 „
20. „ 2768 „
21. „ 2795 „
22. „ 2786 „
23. „ 2768 „
24. „ 2786 „
25. „ 2825 „
27. „ 2866 „
28. „ 2949 „
29. „ 2980 „
30. „ 3043 „

Grudzień:

1. po 3046 Mp.
2. „ 3001 „
4. „ 3050 „
5. „ 3064 „
9. „ 3068 „
11. „ 3062 „
12. „ 3102 „
13. „ 3180 „
14. „ 3217 „
15. „ 3196 „
16. „ 3183 „
18. „ 3167 „
19. „ 3178 „
21. „ 3132 „
22. „ 3114 „
23. „ 3068 „
28. „ 3134 „
29. „ 3161 „
30. „ 3152 „

Styczeń 1923 r.:

2. po 3125 Mp.
3. „ 3138 „
4. „ 3127 „
5. „ 3178 „
8. „ 3276 „
9. „ 3389 „
10. „ 3656 „
11. „ 3736 „
12. „ 3664 „
13. „ 3700 „
15. „ 3788 „
16. „ 3993 „
17. „ 4516 „
18. po 5146 Mp.
19. „ 5324 „
20. „ 4614 „
22. „ 4490 „
23. „ 5031 „
24. „ 4907 „
25. „ 5040 „
26. „ 5022 „
27. „ 5089 „
29. „ 5741 „
30. „ 6034 „
31. „ 6286 „

Luty:

1. po 6051 Mp.
3. „ 5901 „
5. „ 5968 „
6. „ 6198 „
7. „ 6247 „
8. „ 6295 „
9 „ 6339 „
10. „ 6568 „
12. „ 7054 „
13. „ 7241 „
14. „ 7676 „
15. „ 8026 „
16. „ 8164 „
17. „ 7152 „
19. „ 6817 „
20. „ 6921 „
21. „ 7681 „
22. „ 8519 „
23. „ 8740 „
24. „ 8696 „
26. „ 8554 „
27. „ 8519 „
28. „ 8164 „

Marzec:

1. po 7631 Mp.
2. „ 7409 „
3. „ 7887 „
5. „ 7542 „
6.-7. „ 7631 „
8.-11. „ 7720 „
12. „ 7676 „
13. „ 7897 „
15. „ 7809 „
16. „ 7560 „
17. „ 7365 „
19. „ 6655 „
20. „ 6620 „
21. „ 6597 „
22. „ 7276 „
23. „ 7542 „
24. „ 7809 „
26. „ 7587 „
27. „ 7454 „
28. „ 7321 „
29. „ 7276 „
30.-31. „ 7294 „

Kwiecień:

3. po 7374 Mp.
4. „ 7676 „
5-6-7. „ 7454 „
10. po 7542 Mp.
11. „ 7525 „
12. „ 7489 „
13. „ 7454 „
14. „ 7507 „
16. „ 7567 „
17. „ 7560 „
18. „ 7631 „
19. „ 7894 „
20. „ 8554 „
21. „ 8092 „
23. „ 8247 „
24.-25. „ 8291 „
26. „ 8164 „
27. „ 7761 „
28. „ 8036 „
30. „ 8123 „

Maj:

1. po 8229 Mp.
5. „ 8279 „
7. „ 8247 „
8. „ 8317 „
9. „ 8323 „
10. „ 8318 „
12. „ 8323 „
14. „ 8416 „
15.-18. „ 8425 „
19. „ 8467 „
22. „ 8474 „
23. „ 8778 „
24. „ 8998 „
25. „ 9086 „
28. „ 9308 „
29. „ 9442 „
30. „ 9397 „

Czerwiec:

1. po 9308 Mp.
2. „ 9397 „
4. „ 9583 „
5. „ 9708 „
6. „ 9924 „
7. „ 10151 „
8. „ 10923 „
9. „ 11806 „
11. „ 12583 „
12. „ 12612 „
13. „ 13016 „
14. „ 13816 „
15. „ 15176 „
16. „ 16417 „
18. „ 17659 „
19. „ 24022 „
20. „ 17748 „
23. „ 17481 „
26. „ 17126 „
27. „ 17960 „
28. „ 18418 „
30. „ 18876 „

Lipiec:

3. po 19059 Mp.
4. „ 18785 „
7. „ 19701 „
9. „ 19884 „

10.	po	20067 Mp.
13.	„	19884 „
14.	„	19701 „
16.	„	20251 „
17.	„	20618 „
18.	„	21350 „
19.	„	22267 „
20.	„	23183 „
21.	„	23366 „
23.	„	23733 „
24.	„	24283 „
25.-6.	„	24669 „
27.	„	26299 „
28.	„	26848 „
30.	„	32805 „
31.	„	34546 „

Sierpień:

1.	po	35461 Mp.
2.	po	35096 Mp.
3.	„	36195 „
4.	„	37845 „
6.	„	37111 „
7.	„	37479 „
8.	„	38578 „
9.	„	41877 „
10.	„	43250 „
11.	„	43810 „
13.-17.	„	44440 „
18.	„	43700 „
20.	„	44440 „
21.	„	44070 „
22.		44620 „
23.	„	45370 „
24.-28.	„	45750 „
29.	„	45930 „

Wrzesień:

11.	po	45930 Mp
12.	po	47810 Mp.
13.	„	48930 „
14.	„	49860 „
15.-21.	„	52220 „
22.-23.	„	52600 „
24.	„	53000 „
25.	„	55100 „
26.	„	55200 „
27.	„	56800 „
28.	„	58900 „
29.	„	62800 „

Październik:

1.	po	64700 Mp.
2.	„	70100 „
3.	„	73500 „
4.	„	75700 „
5.	„	86800 „
6.	„	89600 „
8.	po	98000 Mp.
9.	„	107200 „
10.	„	116500 „
11.	„	127800 „
12.	„	136900 „
13.-16.	„	167200 „
17.	„	173000 „
18.-19.	„	181300 „
20.	„	210100 „
22.	„	218300 „
23.	„	238700 „
24.	„	257300 „
25.	„	319400 „
26.	„	332200 „
27.	„	331200 „
29.	„	328300 „
30.	„	313100 „

POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA
ODDZIAŁ GŁÓWNY
WYDZIAŁ SKARBU NARODOWEGO.

18.

L. 22/VIII.

Stanisławów, dnia 15. stycznia 1924.

W sprawie wpływów z funduszów Pomocy Rolnej

Okólnik Nr. 16.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem z dnia 29. grudnia 1923 Nr. 8419/R. II. zawiadamia, że w roku 1924 wpływy z funduszów pomocy rolnej przekazywać należy jak i w roku 1923 do P. K. O. na rachunek P. Banku Rolnego Nr. 30015 lub P. K. K. P. na rachunek P. Banku Rolnego Nr. 197.

W razie wpłaty do Kasy Skarbowej, zarachowywać należy wymienione wpływy na następujące pozycje budżetu M. R. i D. P. na 1924 r.:

Zwrot pożyczek z fund. 2 miljard. na osadn. wojsk. na Dz. I. par. 12. poz. 1. budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 30 miljonowego udzielonego na pomoc rolną w 1919 na Dz. I. par. 12, poz. 2 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924

„ „ „ 235 miljon. koron przyznanego na pomoc rolną dla Małopolski Wschodniej na Dz. I. par. 12, poz. 3 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 1 miljard. przyznanego na pomoc rolną ustawą z dnia 13. lutego 1920 r. na Dz. I. par. 12, poz. 4 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 3 miljard. przyznanego na pomoc rolną ustawą z dnia 18. marca 1921 r. na Dz. I. par. 12, poz. 5 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

Zwrot pożyczek z fund. 500 mljonowego przyznanego na pomoc rolną ustawą z dnia 24. marca 1922 na Dz. I. par. 12, poz. 6 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 350 miljonowego udzielonego w r. 1922 dotkniętym klęskami żywiołowemi na Dz. I. par. 12, poz. 7 budżetu M. R i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 500 miljonowego przyznanego na pomoc rolną dla reemigrantów w 1922 r. na Dz. I. par. 12, poz. 8 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 20 miljardowego przyznanego na pomoc rolną dla reemigrantów we Wschodn. Województwach na zasadzie ustawy z dnia 8. sierpnia 1923 r. na Dz. I. par. 12, poz. 9 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

„ „ „ 5 miljardowego udzielonego w r. 1923 dotkniętym klęskami na Dz. I. par. 12, poz. 10 budżetu M. R i D. P. na rok 1924.

„ „ „ Ze sprzedaży pozostałości po okupantach na Dz. I. par. 12, poz. 11 budżetu M. R. i D. P. na rok 1924.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

19.

L. 271/VIIa.

Stanisławów, dnia 18. stycznia 1924.

W sprawie zarybiania terenów wód Małopolski pstrągiem.

Okólnik Nr. 17.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tut. okólnikiem Nr. 9. z dnia 6. stycznia 1924 L. 10801/VIIa komunikuję, że według dodat-

kowo zasiągniętych informacyj pstrągarnia zarodowa w Złotym Potoku może sprzedać w sezonie bieżącym dzierżawcom rewirów wód otwartych po 200.000 ziarn zapłodnionej ikry, ewentualnie wylęgów gatunków pstrąga strumieniowego (trutta farjo) i źródlanego (salmo fontinalis) po cenie 1 fr. szwajc. za 1.000 sztuk ziarn ikry, Cena ta według oświadczenia Wydziału Rybackiego C. T. R. jest niższą od od ceny kosztów produkcji i została wyznaczoną przez Zarząd pstrągarni jedynie dla dzierżawców rewirów w Małopolsce w celu propagandy tam materjału obsądowego, produkowanego w Złotym Potoku.

O powyższem należy bezzwłocznie zawiadomić wszystkich dzierżawców rewirów rybackich.

Zarazem przypominam Panu Staroście jak najszybsze zutatwienie tut, okólnika Nr. 9. z dnia 6. stycznia 1924 r. L. 10801/VII a w sprawie powyższej.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

IV.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Wojewoda przeniósł sekr. Województwa Antoniego Bronisława Reifa z Województwa do Stryja i przeznaczył do służby w Starostwie w Stryju.

Pan Wojewoda przeniósł sekr. Województwa Adama Habińskiego ze Skolego do Nadwórnej i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnej.

Pan Wojewoda przeniósł komis. pow. Województwa Zygmunta Dobka ze Stanisławowa do Śniatyna i przeznaczył do służby w Starostwie w Śniatynie.

Pan Wojewoda przeniósł praktykanta konceptowego Województwa Marjana Leya ze Sniatyna do Skolego i przeznaczył do służby w Starostwie w Skolem.

Pan Wojewoda przeniósł sekretarza powiatowego Włodzimierza Maksymowicza ze Stanisławowa do Nadwórnej i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnej

Pan Wojewoda przeniósł oficjała kancel. Anielę Subsakiewicz ze Stryja do Skolego i przeznaczył do służby w Starostwie w Skolem.

Pan Wojewoda przeniósł kancelistę Wojew. Józefa Kidę z Peczeniżyna do Rohatyna i przeznaczył do służby w Starostwie w Rohatynie.

Pan Wojewoda przeniósł kancelistę Województwa Grzegorza Czerwińskiego z Nadwórnej do Doliny i przeznaczył do służby w Starostwie w Dolinie.

Pan Wojewoda przeniósł kancelistę Województwa Wilhelma Hofbauera z Tłumacza do Turki i przeznaczył do służby w Starostwie w Turce.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby na skutek wniesionej rezygnacji Bronisława Świrszczewskiego adjunkta kancel. w Sniatynie.

Praktykant konceptowy Województwa Aleksander Durkot złożył egzamin z ustawodawstwa i postępowania administracyjno-politycznego.

V.

KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 10. grudnia 1923 r. Nr. 10031 udzielił prezenty na opróżnione gr. kat. probostwo w Mościskach powiat Kałusz, ks. Jarosławowi Łuczakowskiemu dziekanowi skolskiemu i proboszczowi w Orawie.

L. 12544/I. b/23. Stanisławów, dnia 11. stycznia 1924.

Taksa egzaminacyjna przy egzaminach na kinooperatorów.

OGŁOSZENIE.

Zmieniając treść tut. ogłoszenia z dnia 12. października 1923 r. L. 9759/pr. ustanawiam na zasadzie końcowego ustępu §. 11. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 18. września 1912. Dz. U. P. Nr. 191. taksę egzaminacyjną przy egzaminach na kinooperatorów w wysokosci 3 złotych polskich dla członków Komisji egzaminacyjnej, nie wliczając w to kosztów użycia sali, aparatu projekcyjnego i prądu elektrycznego, których wysokość z uwagi na ustawiczne wahanie się cen nie może być definitywnie ustaloną, lecz podaną zostanie każdorazowo do wiadomości kandydatów łącznie z rezolucją o dopuszczeniu do egzaminu.

Egzamina odbywać się będą w sali kinoteatru „Warszawa" w Stanisławowie, przy ul. Lipowej l. 1.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

L. 12544/I. b/23. Stanisławów, dnia 11. stycznia 1924.

KOMUNIKAT.

Zwalniam niniejszem z obowiązku przewodniczącego stałej Komisji egzaminacyjnej dla kinooperatorów przy Województwie Stanisławowskiem Starostę Leona Kochańskiego, zaś z obowiązku zastępcy przewodniczącego tejże Komisji sekretarza Województwa Bronisława Reifa, a w miejsce ich po myśli § 11. rozporządzenia minister. z dnia 18. września 1912 r. Dz. P. P. Nr. 191. mianuję radcę Wojewodztwa i kierownika Oddziału bezpieczeństwa Władysława Guckler-Wisłockiego przewodniczącym i Starostę Jana Kasprzyka zastępcą przewodniczącego wyżej nazwanej Komisji.

Za Wojewoda: Dr. GARAPICH.

L. 11008/VIIb ex 1923.

Stanisławów, dnia 30. grudnia 1923.

Cofnięcie upoważnienia do parcelacji majątków.

KOMUNIKAT.

Podaje się do wiadomości, że mocą decyzji p. Ministra Reform Rolnych z dnia 17. grudnia zostały cofnięte następujące upoważnienia do parcelacji większych posiadłości.

1. Upoważnienie udzielone dnia 24. lutego 1921 r. Towarzystwu Parcelacyjnemu „Zagroda" w Warszawie.

2. Upoważnienie udzielone dnia 31. lipca 1922 r. Zrzeszeniu Parcelacyjno-osadniczemu „Pomoc Rolna" w Warszawie.

3. Upoważnienie udzielone dnia 11. sierpnia 1922 Spółce Parcelacyjno-Osadniczej „Terra".

Za Wojewodę: BURZYŃSKI.

L. 276/Ia 1924. Stanisławów, dnia 9. stycznia 1924.

Reaktywowanie Urzędu miar w Stryju.

KOMUNIKAT.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Miar we Lwowie pismem z dnia 3. stycznia 1924. Nr. 247—38 zawiadomił mnie, że z dniem 1/I. 1924. reaktywowany został Urząd Miar w Stryju, który mieści się obecnie przy ul. Rynek 43.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

L. 10834/VIIb. ex 1923.

Stanisławów, dnia 29. grudnia 1923.

Podwyższenie opłat za świadectwa ulgowe na przewóz nasion.

KOMUNIKAT.

Opłata za blankiety na ulgowy przewóz ziarna siewnego i sadzeniaków winna z dniem 1. stycznia 1924 r. wynosić równowartość $^1/_5$ złotego polskiego (franka złotego) według nowań urzędowych giełdy z dnia poprzedniego.

Opłata ta obowiązuje również i instytucje w stosunku do świadectw wydawanych przez nie po tym terminie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

L. 11171/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 22. grudnia 1923.

EDYKT.

Województwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisja obchodowa wraz z rozprawą expropriacyjną w sprawie budowy jazu potoku Przemysce w Delatynie i wywłaszczenie gruntów pod budowę rurociągu i zbiornika na cele kolejowe odbędzie się dnia 21. stycznia 1924 r. i rozpocznie o godzinie 8·30 na stacji w Delatynie.

Wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone wraz z planami wyłożone będą w urzędzie gminnym w Delatynie począwszy od dnia 2. stycznia 1924 r. przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce Starostwa lub przy Komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

Wydział Powiatowy w Turce n/Str.

L. 1939. Turka, dnia 4. stycznia 1924.

OGŁOSZENIE.

Reskryptem z dnia 14. grudnia 1923 r. Nr. S. Z. 7465 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie art. 11. p. 3 w związku z art. 1, 36, 37, ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11. sierpnia 1923 r. Dz. U. Nr. 94. 1923 r. poz. 747, zatwierdziło uchwałę Wydziału powiatowego w Turce, powziętą na posiedzeniu w dniu 13. października 1923 r. w sprawie poboru na rzecz funduszu powiatowego dodatków do państwowych patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na obszarze gmin wiejskich powiatu Turczańskiego w wysokości 100% opłaty państwowej od patentów na wyrób, a 200% opłaty państwowej od patentu na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych i za zobowiązaniem wypłacania połowy tych wpływów odnośnym gminom wiejskim.

Prezes: Ks. KUŁAKOWSKI.

Starostwo w Rohatynie.

L. 1898/24. Rohatyn, dnia 21. stycznia 1924.

Walerjan Krzeczunowicz, o konsens na młyn wodny w Komorochach st.

OGŁOSZENIE.

Walerjan Krzeczunowicz wniósł tutaj prośbę o wydanie mu konsensu wodno-prawnego na budowę młyna wodnego turbinowego oraz urządzeń wodnych w Skomorochach starych nad rzeką Narajówką.

Celem zbadania dopuszczalności projektowanego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy przemysłowej i ustawy wodnej, Starostwo w Rohatynie stosownie do postanowienia art. 195 i 196 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922, Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936, podaje do publicznej wiadomości, że komisyjne dochodzenia wodno-prawne w sprawie powyższej przeprowadzone zostaną z upoważnienia i w imieniu Województwa w Stanisławowie przez Starostwo w Rohatynie w dniu 29. lutego 1924 na miejscu o godzinie 11. przy współudziale stron interesowanych i rzeczoznawców. Plany i obliczenia wodne zaprojektowanego zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Rohatynie.

Zarzuty przeciw udzieleniu proszonego konsensu należy wnosić do dnia dochodzenia komisyjnego do Starostwa w Rohatynie a w dniu komisji przy dochodzeniu na miejscu z tem, że ci, którzy w powyższym terminie nie podniosą przeciw udzieleniu konsensu żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i będą mogli przeciw szkodliwemu działaniu rzeczonego młyna i jego urządzeń wodnych, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Radca Wojew. i Kierownik Starostwa: PADLEWSKI, w. r.

Starostwo w Dolinie.

L. 46318 Dolina, dnia 22. grudnia 1924.

OBWIESZCZENIE.

Józef Kurz i Meileich Eisenstein właściciele garbarni w Bolechowie mieście wnieśli tu podanie o zezwolenie na budowę kanału krytego zaopatrzonego w filtry, celem odprowadzenia wody z ich garbarni w Bolechowie położonej do rzeki Sukiel. Kanał powyższy

mu przechodzić początkowo ich gruntem własnym, a następnie przez parc. gr. kat. 881 i 882 gm. kt. Bolechów stanowiących majątek gminy Bolechów.

Celem zbadania dopuszczalności powyższej budowy rozpisuję do myśli art. 195 ustawy wodnej z 19. września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 102 i § 25 nstawy przem. dochodzenie komisyjne na miejsca na dzień 29. lutego 1924 r. godz. 12. w południe.

O tem zawiadamiam wszystkich interesowanych z tem, że plany i opisy techniczne kanału wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w Dolinie, gdzie można wnosić do dnia 26. stycznia 1924 r. podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie usunięcia i utrzymania urządzeń i wypłata odszkodowań. Ci interesowani, którzy w powyższym terminie lub najpóźniej w trakcie dochodzenia na miejscu nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko zniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: MAHR.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową L. 706b, opiewając na nazwisko Stanisława Wyżykiewicza, wydaną przez Okręgowę Komendę Policji Państwowej w Stanisławowie.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

[illegible]